

Σ. Α. Σιδερίδης

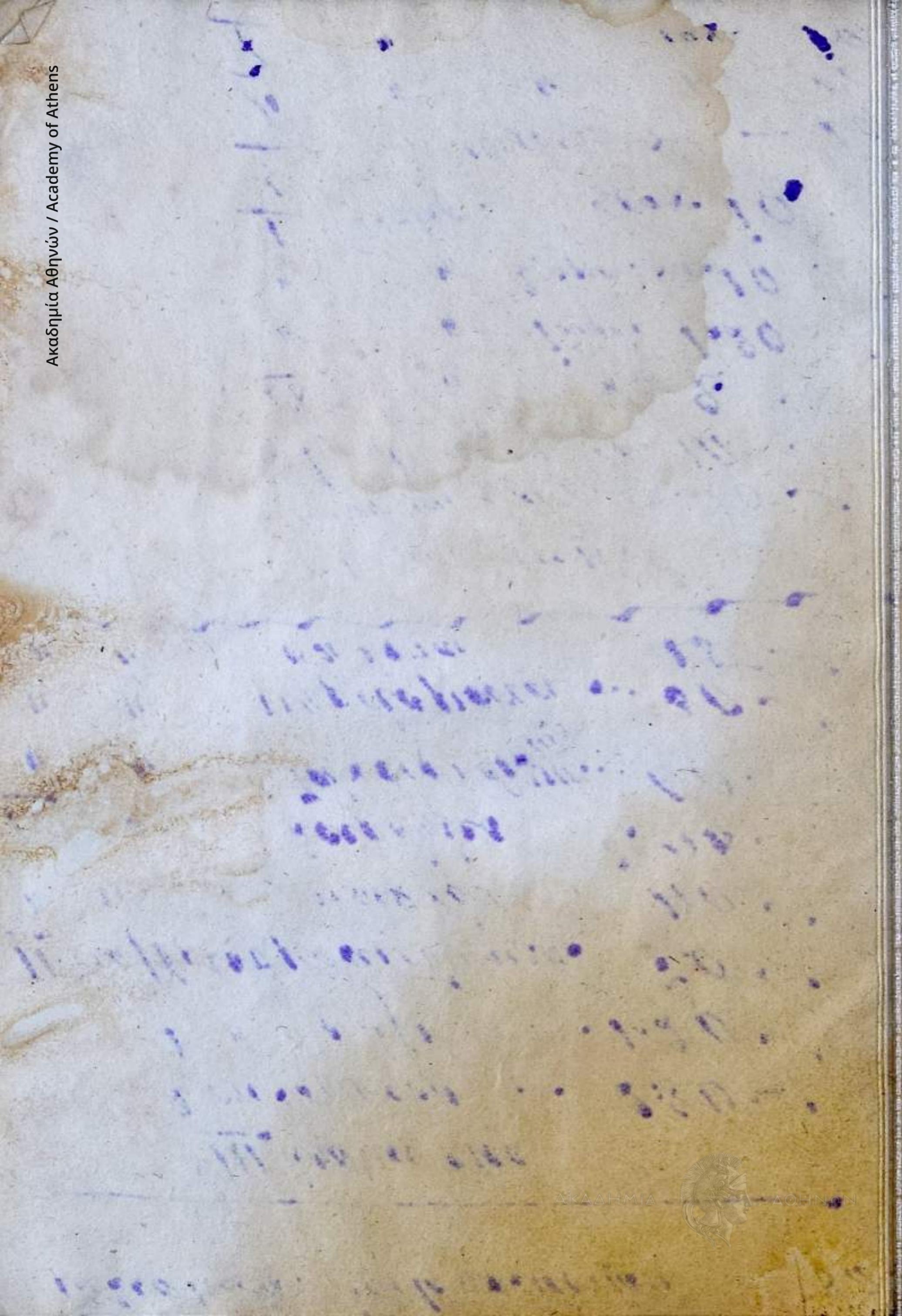
4 Παρι



81:18

500	δρακ.	4	14
1:60	επιγραφές	"	"
45	ζαχαρωτά	"	15
30	επιγραφές	"	"
400	κρακ. 4 00	"	14
80	επιγραφές, κενό	"	19
30	"	"	20
110	δοκ. / λακ.	"	"
600	δρακ.	"	21





X. A. SIDERIDES

Τ Ο Ι Σ

ἀπανταχοῦ

ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΙΣ ΟΜΟΓΕΝΕΣΙΝ

Ο Σ Ο Ι

ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΔΟΞΗΣ

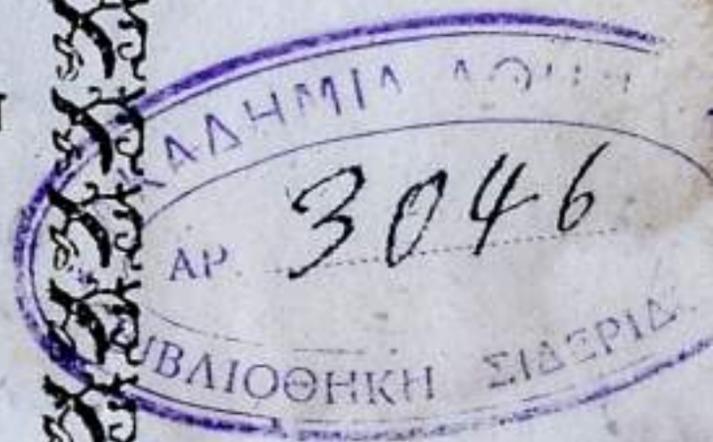
καὶ ὠφελείας.

ΖΗΛΩΤΑΙ ΤΥΓΧΑΝΟΥΣΙΝ.

Ἐν Κωνσταντινουπόλει

Ἐν τῷ τοῦ Γένους Ἑλληνικῷ
Τυπογραφείῳ.

Ἐν ἔτει. αωκ'.



Δοκεῖτε, ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; κατενώ-
πιον τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ
πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ τῆς ὑμῶν οἰκοδομῆς.

Παῦλος ὁ Ἀπόσ· ἐν τῇ πρὸς Κορινθ· ἐπισ·

κεφ· β'.



ΦΙΛΤΑΤΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ.

Πόσαι εἶναι αἱ πηγαί, ἀφ' ὧν καταρρέουσαι αἱ διάφοροι ἰδέαι τῶν θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων, καταποτίζουσι τοὺς νόας τῶν ἀνθρώπων, καὶ πῶς αὗται ἐντυποῦνται καὶ διαμένουσιν εἰς τοὺς ἀγράφους τῆς φαντασίας πίνακας, τοῦτο οὔτε πρόκειται νὰ διδάξωμεν ἐν τῷ παρόντι, μήτε εἶναι ἔργον τῆς ἡμετέρας ἐπαγγελίας. Εἶναι ὁμολογούμενον, ὅτι ἤ τε Θεόπνευστος Ἀποκάλυψις ἐμπνεύσασα καὶ χαριτώσασα τοὺς ἀξίους ἐαυτῆς θεωρητικωτάτους νόας, ἐδίδαξε δι' αὐτῶν τοὺς λοιποὺς τῶν ἀνθρώπων τὰς πνευματικὰς ἰδέας, καὶ ἡ ἱερὰ Φύσις καὶ ὠδήγησε, καὶ ὠδηγεῖ, καὶ ἐσόφισε, καὶ καθ' ἡμέραν σοφίζει τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰς διαφόρους καὶ πολυεῖδεις γνώσεις τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Τοῦτο ὅμως δὲν ἦτον ἀσκετὸν, οὔτε ἐδύναντο νὰ φθάσωσιν, εἰς ἣν ἤδη θεωροῦνται τελειότητα, τὰ διάφορα συστήματα τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων μὲ ἀπλήν τὴν ἐκ Φύσεως βοήθειαν, ἂν δὲν ἐπεινοοῦντο καὶ τὰ μέσα, δι' ὧν ἐδύναντο νὰ μεταβῶσιν αἱ ἐφευρέσεις τῶν παλαιῶν γενεῶν εἰς τὰς μεταγενεσέρας,

Πόσα



Πόσαι θαυμάσιαι παρατηρήσεις τῶν μετεώρων ἐτάφησαν ἐπάνω εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὄρεων, καὶ ἐκρύβησαν μέσα εἰς τοὺς ποιμενικούς δρυμῶνας ὁμοῦ μὲ τὰ σώματα τῶν ποιμένων διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν τοιούτων μέσων! Πόσαι ἀναγκαῖαι γνώσεις ζώων, φυτῶν, λίθων, μετάλλων, καὶ ἀπλῶς ὄλων τῶν φυσικῶν πραγμάτων, ἢ συνέζησαν μὲ μόνους τοὺς ἐφευρετὰς, ἢ διαμείνασαι καὶ μετὰ τὴν ἐκείνων ἀποβίωσιν εἰς τὰς ἀκρίτους γλώσσας, διεφθάρησαν μὲ τὴν διαδοχὴν τῆς ἀγράφου παραδόσεως, καὶ ἐφάνησαν εἰς τοὺς μεταγενεσέρους ὡς τραγέλαφοι! Πόσαι πνευματικαὶ διδασκαλίαι, τὰς ὁποίας ἐνέσταξαν εἰς τὰς ψυχὰς πολλῶν θεοφόρων ἀνδρῶν πολυχρόνιοι ἀσκητικοὶ ἰδρωτές, καὶ ἐπηύξησαν πνευματικὰ καθαρότητες, ἔμειναν τεθαμμέναι μέσα εἰς τὰ σπήλαια ἅμα τῷ χρόνῳ, καθ' ὃν αἱ ἱεραὶ ἐκείναι ψυχαὶ καταλιποῦσαι ἐπὶ γῆς τὰ χοϊκὰ σκῆνη, ἀπέπτησαν εἰς τὰ οὐράνια σκηνώματα.

Ἄλλὰ τέλος πάντων ὁ χαριτωθεὶς καὶ σοφισθεὶς τῶν ἀνθρώπων νοῦς, ὥσπερ περίεργος εἰς τὸ νὰ ἐπινοῇ πράγματα, οὕτω καὶ φιλότιμος εἰς τὸ νὰ φυλάττῃ τὰ νοηθέντα· οὐ μόνον ἐφρόν-

φρόντισε νὰ ἐπιθήσῃ ἐκάστῳ τῶν ὄντων τὸ προσ-
φυές ὄνομα, ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἀτενοῦς προ-
σοχῆς καὶ ἐπιμονῆς του ἐφεῦρε γραμμικούς
χαρακτῆρας, τοὺς ὁπίους συνάπτων πρὸς ἀλ-
λήλους κατὰ συνθήκην, ἐφανέρωνεν ὑλικῶς,
ὅσα νοερῶς καθ' ἑαυτὸν ἐφαντάζετο. Ἄλλ' ἢ
τελειοποιήσις τούτου ἀναγκασίως ἔπρεπε νὰ
εἶναι ὑποκειμένη εἰς τοὺς κανόνας τῆς κατὰ
βαθμὸν προόδου ὄλων τῶν ἀνθρωπίνων γνώ-
σεων· καθότι καὶ ἡ τέχνη τοῦ γράφειν μὲ τὴν
διαδοχὴν τοῦ χρόνου ἐτελειοποιήθη· καὶ τὰ
ὄργανα τῆς γραφῆς μὲ τὴν διαδοχὴν τῆς πεί-
ρας ἐδοκιμίσθησαν.

Ὅλα τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαιοτάτων Ἀσιατικῶν
πόλεων εἶναι πλήρη ἱερογλυφικῶν σημείων καὶ
παντὸς ἄλλου εἴδους σηλογραφίας· τὰ ὅποια
παριστῶντα τὸν ζῆλον τῶν παλαιῶν ἀνθρώπων,
ὃν εἶχον, ὥστε νὰ μετοχετεύσωσιν εἰς τοὺς μετα-
γενεστέρους τὰς ἐφευρέσεις των· συναποδει-
κνύουσιν καὶ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἀναγκαιοτέρων
καὶ εὐκολωτέρων τῆς γραφῆς μέσων. Ὁ χάρ-
της, τὸ μέλαν καὶ τὰ λοιπὰ τῆς γραφῆς ὄρ-
γανα, ἔπρεπε νὰ ἐπινοηθῶσι διὰ τῆς ὁδηγίας
τῆς ἀνάγκης εἰς τὸν οἰκεῖον χρόνον, καθὼς καὶ
ἔπε-

ἔπεινοθήθησαν . καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐνόμισαν ἴσως, ὅτι ἔφθασεν εἰς τὴν ἀναγκαίαν του τελειότη-
 τα τὸ μέγα τοῦτο καὶ κοινωφελέστατον ἀγα-
 θόν · καὶ ἂν διὰ τὴν εὕρεσιν ἐνὸς μόνου τρι-
 γώνου, οἱ ἄνθρωποι ἔθυσαν ἑκατόμβην, πόσας
 τάχα τοιαύτας θυσίας ἔπρεπε νὰ προσφέρω-
 σιν οἱ ἐφευρεταὶ τῶν ὀργάνων, διὰ τῶν ὁποίων
 διακινῶνται οὐ μόνον αἱ λοιπαὶ γνώσεις τῶν
 ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀληθεῖς καὶ ἀναγκαῖαι
 ἀποδείξεις αὐτοῦ τοῦ ἰδίου τριγώνου.

Καὶ αὐτὴ ἡ ἱερά Ἀποκάλυψις ἐβεβαίωσε τὴν
 ἀνάγκην τῶν τοιούτων γραμμικῶν ὀργάνων,
 ἐγχαράξασα πρῶτον εἰς τὰς ἱεράς πλάκας τὸν
 Θεόγραφον νόμον, καὶ μεταχειρισθεῖσα ἔπει-
 τα ὄργανον τὸν Μωσαϊκὸν κάλαμον διὰ νὰ
 ἀφέληται τὸν γνώφον τῆς ἀρχαιότητος, καὶ
 νὰ διαλευκάνη τὰς ἱεράς ἀληθείας τῆς Κοσ-
 μογενεσίας, καὶ νὰ ἐγγράψῃ εἰς τὰς ψυχὰς
 τῶν ἀνθρώπων τὰς πνευματικὰς ὁδηγίας τῆς
 ἱεράς νομοθεσίας . Καὶ τίς ἀνάγκη εἶναι ἀ-
 φέντες τὰ ἐγγύς, νὰ καταφεύγωμεν εἰς τὰ
 πορρωτάτω ; ἂν ἔλειπον ταῦτα τὰ σημεῖα,
 αἱ χρεῖαι τῶν ἀνθρώπων ἤθελον εἶναι τόσον
 δύσκολοι, ὅσον εἶναι δυσχερὲς νὰ μετακομί-

ση

ση τις ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς πατρίδος του εἰς γῆν ἀπωκισμένην· ἐν ᾧ ἤδη ἐπαναπαυόμενος ἐν γῆ πατρώα, δύναται διὰ τούτων νὰ ὁμιλῇ ἐν βραχεῖ χρόνῳ καὶ μὲ τοὺς ἄλλαν ἀπωκισμένους, καὶ νὰ ἐκπληροῖ πᾶσαν ὑπουργίαν του.

Μ' ὅλον τὸ ὅτι οἱ Ἐφευρεταὶ τῶν τοιούτων ἀναγκαίων μέσων εἶχον μέγα δίκαιον νὰ ἐγκουχῶνται διὰ τὴν ἐπίνοιάν των, καὶ νὰ σεμνύνωνται διὰ τὴν ὠφέλειαν, τὴν ὁποίαν προεξένησαν εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος· τὸ ἔργον ἄμωσ, καίτοι δοκοῦν ἐντελές, ὑστερεῖτο τοῦ ἀναγκαιοτάτου τρόπου, διὰ τοῦ ὁποίου ἐδύναντο τὰ γραφόμενα νὰ γίνωνται εὐκόλως κοινότερα. Διότι τὸ ἐπίμοχθον καὶ ἡ δυσκολία τῆς ἀντιγραφῆς προεξένουν τὴν ὀλιγότητα τῶν ὁμοειδῶν βιβλίων· ἡ ὀλιγότης περιώριζεν αὐτὰ εἰς ἓν πολλοσὸν μέρος γῆς, ἢ θαλάσσης· καὶ ὁ τοιοῦτος περιορισμὸς, ἀφ' οὗ ὑσέρει τὴν λοιπὴν ἀνθρωπότητα τῆς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας, ὑπέβαλλεν αἰείποτε εἰς κίνδυνον αὐτοὺς τοὺς ἱεροὺς θησαυροὺς τῆς φύσεως· καθότι μία αἰφνίδιος πυρκαϊὰ, εἰς ἀνέλπιστος ἐξανδραποδισμὸς, μία ὀλεθρία πλημμύρα ποταμῶν, ἢ θαλάσσης, ἢ ἐν φρικῶδες ναυάγιον ἐδύναντο
νὰ

νά εξαφανίσωσι τὰ ὀλιγάριθμα ταῦτα βιβλία, καὶ τὸ δεινότατον, ὅτι οὐ πάντοτε ἦτον δυνατόν νὰ εὔρεθῆ ἄλλος τις Ἑσδρας διὰ νὰ τὰ ἀπομνημονεύσῃ.

Ἄν εἶναι δίκαιον νὰ ὀνομάζηται ὁ χρόνος, ὡς καὶ ὀνομάζεται, Πανδαμάτωρ, τί κωλύει νὰ τὸν ὀνομάσωμεν καὶ Παντουργόν; ἐκεῖνο μὲν, κατὰ λόγον τῆς φύσεως ἀναγκαῖον, καὶ ἴσως δυσεξήγητον, τοῦτο δέ, κατὰ λόγον σχετικὸν πρὸς τὴν χρεῖαν τῆς ἀνθρωπότητος.

„ ἅπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
 „ φύει τὰ δηλα, καὶ φανέντα κρύπτεται.

Σοφοκλ.

Αὐτὸς ὁ Παντουργὸς χρόνος ἐφεῦρε τέλος πάντων καὶ ἐκεῖνο τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου αἱ χεῖρες τῶν ἀνθρώπων μικρὸν κοπιῶσαι, δύνανται μεγάλα νὰ διαπράττωσι· καὶ τοῦτο εἶναι ἡ πολύτιμος Τυπογραφία. Τυπογραφία, ἡ καρποφόρος τῶν βιβλίων ἄρουρα· τὸ ἐνεργητικώτατον κέντρον τῆς τῶν ἀνθρώπων φιλοτιμίας· ἡ ἄσβεστος τῶν Μουσῶν λαμπάς· τὸ
 Τη-

Τηλεσκόπιον τῆς τῶν σοφῶν μεγαλονοίας ἢ καὶ τέλος τὸ πιεσῆριον τῶν ἀνθρωπείων ἡθῶν. Τυπογραφία, ἣτις, ὡσπερ δι' ἐνὸς πιέσματος ἐντυπώνει μυρίους χαρακτῆρας, οὕτω καὶ δι' ἐνὸς τυπώματος κοινοποιεῖ πληθὺν ὄσσην βιβλίων ἢ καὶ ἀποδίδωσιν οὐχὶ πεντήκοντα ἢ τριάκοντα πρὸς ἓν, ἀλλὰ χιλιάδας, καὶ μυριάδας, καὶ διασπείρει πανταχοῦ ἐν ἀφθονίᾳ τὰ σπέρματα τῶν μαθήσεων.

Ὅπου εἶναι Τυπογραφία, ἐκεῖ καὶ διακαέ-
 σερος ἐμπέφυκε τοῖς ἀνθρώποις ὁ ἔρως τοῦ
 μαυθάνειν ἢ ἐκεῖ καὶ ἡ φιλοτιμία τῶν γενναίων
 πνευμάτων θαυμασίως ἐξάπτεται ἢ καθότι ὁ
 ὑποδεέσερος ἀμιλλᾶται μὲ τὸν ἀνώτερον, καὶ
 καλλιεργεῖ τὰς ἐνούσας αὐτῷ ιδέας, καὶ προσ-
 κτᾶται τὰς μὴ προσούσας ἢ καὶ κεντᾷ ἑαυτὸν
 εἰς τὸ νᾶ γένη πατῆρ λόγων, πεποιθῶς, ὅτι
 τὰ γεννήματά του δὲν θέλουσι τεθῆ ὑπὸ τὸν
 μόδιον, ἀλλὰ θέλουσι δημοσιευθῆ διὰ τοῦ τύ-
 που ἢ τὸ ὁποῖον λογίζεται ὁ φιλότιμος ἄκρον
 ἄωτον τῆς φιλοτιμίας του.

Ὅπου εἶναι Τυπογραφία, ἐκεῖ καὶ Σχολεῖα,
 προάγονται, καὶ Ἀκαδημίαι λαμπρύνονται,
 καὶ τὰ πολυτέχνια καλλιεργοῦνται ἢ καθότι ἡ
 φι-

φιλοσοφία περιθαλπομένη διὰ τῆς φιλοτιμίας τῶν φιλοσοφούντων, καὶ ἐξυπηρετούμενη διὰ τῆς εὐκολίας τοῦ τύπου, δὲν εἶναι πλέον ξένη εἰς τοὺς κατοίκους, ἀλλ' ὁμιλεῖ ἐλευθέρως μετὴν ἰδίαν αὐτῶν γλῶσσαν.

Διὰ τῆς Τυπογραφίας σκοπεύει, καὶ εὐστοχώτατα παρατηρεῖ ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν ἐν Βιέννη φιλόσοφον, ὁ ἐν Βιέννη, τὸν ἐν Παρισίοις, ὁ ἐν Παρισίοις, τὸν ἐν Λόνδρα, καὶ ἐν γένει ὁ ἑκασταχοῦ, τὸν ἑκασταχοῦ γῆς· καθότι Τυπογραφίας οὔσης, καὶ αἱ μεταφράσεις δὲν σήπονται ἐν τοῖς κιβωτίοις, καὶ οἱ μεταφρασαὶ πεποιθότες, ὅτι οἱ κόποι αὐτῶν οὐκ ἔσονται διακενῆς, ἀναβιβάζουσι συνεχῶς ἐπὶ τὴν σκοπιὰν τοῦ Τύπου τοὺς ἀπανταχοῦ διαπρέψαντας σοφοὺς ἄνδρας, ὥστε ἐκεῖθεν παρατηρούμενοι, καὶ παρατηροῦτες, καὶ σκοπευόμενοι, καὶ σκοπεύοντες, ὡς ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίω, νὰ διασπείρωσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων τὰ ἱερὰ σπέρματα τῶν γνώσεων, ἃς ἐξεμελέτησαν καὶ ἐξέμαθον.

Διὰ τῆς Τυπογραφίας μαθηάνουσι κοινῶς πάντες ἄνθρωποι, τὶ ἀγαθόν, τὶ φαῦλον· τὶ δίκαιον, τὶ ἀδίκον· τὶ ἀληθές, τὶ ψευδές· τὶ εὐθές,

θές, τὶ σκολιόν· τὶ συμφέρον, τὶ βλαπτικόν· καὶ ἐν γένει, τὶ αἰρετέον, καὶ τὶ φευκτέον· καὶ ὅσάκις ἐκδίδονται εἰς τύπους διὰ μιᾶς κανονικῆς Τυπογραφίας διάφοροι Συγγραφεῖς, τόσάκις ἡμεῖς ὀδηγούμεθα εἰς τὴν αἴρεσιν τῶν αἰρετέων, καὶ τὴν φυγὴν τῶν φευκτέων. ὥστε τῷ ὄντι διὰ τῆς Τυπογραφίας τὰ ἦθη τῶν ἀνθρώπων πιέζονται, καὶ πιεζόμενα λεπτύνονται, καὶ λεπτυνόμενα διορθοῦνται, καὶ διορθούμενα συγκροτοῦσι τὴν ὀρθὴν εὐδαιμονίαν τῆς τῶν ἀνθρώπων κοινωνίας. Ὅθεν καὶ ἐπινοηθεῖσα ἐν Μογοντία κατὰ τὸ χιλιεσὸν τετρακοσιοσὸν τεσσαρακοστὸν σωτήριον ἔτος παρὰ Ἰωάννου Γουττέμβεργίου καὶ Ἰωάννου Φαύσου, καὶ τελειοποιηθεῖσα ἐν διαστήματι εἰκοσιδύο χρόνων, ἤρξατο πρῶτον ἀπὸ τῶν ἱερῶν, κοινοποιήσασα εἰς δύο Τόμους τὴν θείαν Γραφὴν, καὶ διαδοῦσα ἐν δευτέροις τὸ περὶ τῶν Καθηκόντων τοῦ σοφοῦ Κικέρωνος· ἐκεῖνο μὲν, διὰ φωτισμὸν τῶν ψυχικῶν δυνάμεων, τοῦτο δέ, διὰ σολισμὸν τῆς ἠθικῆς εὐταξίας.

Τοιαῦτα εἶναι τὰ ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα χαρακτηριστικὰ τῆς εὐκταίας παντὶ ἔθνει καὶ ἀναγκαιοτάτης Τυπογραφίας. Ἀλλὰ τοιαύτη οὐ-

οὔσα, δεῖται καὶ πολλῶν καὶ μεγάλων πρὸς
 οὐρασίαν, αὐξήσιν, καὶ διαμονήν· καθότι ἡ
 κλεῖς τῆς Τυπογραφίας κεῖται ἐν χερσὶ βασι-
 λέως, καὶ τὴν ἀνοίγει διὰ τὸ εἶναι κοιτῶν τῶν
 Μουσῶν, καὶ τὴν κλείει, ὅταν γένηται πῖθος
 Πανδώρας. Αἱ βάσεις τῆς Τυπογραφίας ἴσαν-
 ται ἐπὶ τῆς κοινῆς συμφωνίας τῶν ἀρχηγῶν
 ἐκάστου ἔθνους, καὶ ἐν ὅσῳ ἐκεῖνοι κατ' εὐτυ-
 χίαν πνέοντες ταυτὰ, καὶ φρονοῦντες παρα-
 πλήσια, συμπλέκουσι τὴν ἀδιάρρηκτον συναρ-
 μογήν τῆς πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὸ ἴδιον ἔ-
 θνος ἀγάπης· καὶ αὐταὶ πεπήγασι σερρότατα,
 καὶ διαμένουσιν ἀκλόνητοι, ὡς ἐπὶ πέτρας, μη-
 δόλως ἐπηρεαζόμεναί. μήτε ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς
 τῶν ποταμῶν, μήτε ἀπὸ τὰς ἐπιφορὰς τῶν
 ἀνέμων· ἂν δὲ, ὃ μὴ γένοιτο, ἐκείνη ἡ συναρ-
 μογή ἤθελε λάβη ἀρχὴν νὰ ὑποδιαλύηται, καὶ
 αἱ βάσεις τῆς Τυπογραφίας, ὡς καὶ τῶν ἄλλ-
 λων κοινῶν καλῶν, κατ' ὀλίγον κλονούμεναι
 καὶ διαρρέουσαι πίπτουσι, φεῦ! καὶ πίπτουσι
 μετ' ἤχου.

Ὁ ἐντὸς τῆς Τυπογραφίας καλλωπισμὸς ἐ-
 ξήρτηται ἀπὸ ἐκείνους, οἵτινες κατὰ κοινὴν
 ἐκλογὴν ἤθελον κριθῆ ἱκανοὶ νὰ ἀναδεχθῶσι
 τὴν

τὴν ἐπιστάσιαν καὶ καλλιέργειάν τῆς. Καὶ ἡ πρόοδος καὶ δόξα μιᾶς Τυπογραφίας ἀπαιτεῖ τὴν φιλόκαλον καὶ φιλογενῆ σπουδὴν καὶ συνδρομὴν τῶν πεπαιδευμένων καὶ σοφῶν τοῦ Γένους. Ταῦτα συνισῶσι, συντηροῦσι, καλλιεργαῦσι καὶ κλείζουσιν ἐκάστην Τυπογραφίαν· καὶ ταῦτα ἀγαθῇ τύχῃ συνέδραμον, καὶ συντρέχουσι, καὶ Θεοῦ συναιρομένου, συντρέξουσι μέχρι τέλους εἰς τὴν ἀγαθὴν, καὶ εὐεπήβολον ἀποκατάσασιν καὶ διαμονὴν τῆς πρότερον μὲν ἀποκαταστάσεως ἐν τῇ Πατριαρχικῇ αὐτῇ Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας, ἥδη δὲ ἀγαθῇ τύχῃ ὑποβληθείσης ὑπὸ τὴν κοινὴν τοῦ Γένους κηδεμονίαν.

Ζήτω ὁ Γαληνότατος καὶ Κραταιότατος ἡμῶν ΑΝΑΞ, ἡ Κορωνίς τῶν προκατόχων αὐτοῦ μεγάλων Βασιλέων· ὁ ἀκριβῆς φύλαξ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐπιεικείας· ὁ εὐσπλαγχνικώτατος καὶ ἡρωϊκώτατος ΣΟΥΛΤΑΝ ΜΑΧΜΟΥΤ Β'. Εἴη τὸ Κράτος αὐτοῦ διαωνίζον, καὶ θριαμβεῦσον κατὰ πάντων τῶν ἐναντίων. Ἡ Ἱερὰ αὐτοῦ Μεγαλειότης ὕψερρον ἀπὸ τὴν ἀπαράμιλλον προβλεπτικὴν καὶ βαθυγουστάτην πρόνοιαν, δι' ἧς μὲ θάμβος τῆς ἀπαν-



ἀπανταχόθεν πολιτικῆς παρατηρήσεως, διοικεῖ θαυμασίως τὴν Θεοφρούρητον ΑΥΤΗΣ Βασιλείαν, καταδιώκουσα πᾶν εἶδος κακίας, καὶ φιλοτιμουμένη νὰ διακρατήσῃ πανταχοῦ τὴν εὐνομίαν, καὶ νὰ ἀποκαταστήσῃ τὴν ἀληθῆ εὐδαιμονίαν τῶν ὑπηκόων ΤΗΣ, ἐπιβραβεύει βασιλικῶς καὶ εἰς τὰ διάφορα ἔθνη, ἅτινα περιθάλλονται ὑπὸ τὰς κραταιὰς ΑΥΤΗΣ πτέρυγας, τὴν ἐλευθερίαν τοῦ νὰ συνιστῶσι καὶ νὰ καλλιεργῶσιν, ὅσα κοινὰ καλὰ ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἠθικὴν αὐτῶν εὐταξίαν, εἰς τὴν βελτίωσιν ἐκάστου ἔθνους, καὶ εἰς τὴν πρόοδον τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων. ΑΥΤΗ πρὸς τοῖς ἄλλοις βασιλικοῖς καλοῖς, οἷς ἠλέησε, καὶ ἔλεεῖ μεγαλοπρεπῶς τὸ ἡμέτερον Γένος, ἐνεπισεύσατο ἡμῖν καὶ τὰς κλεῖς μιᾶς κοινῆς τοῦ Γένους Τυπογραφίας, ἀναστείλασα πρότερον τὴν ἄλογον ἐλευθερίαν, καὶ ὄρον αὐτοκρατορικῶς ἐπιθεῖσα, ὥστε δυνάμενοι δι' αὐτοῦ νὰ καρπούμεθα τὰ ἐκ τῆς Τυπογραφίας καλὰ, νὰ ἀποφεύγωμεν πᾶν, ὅ,τι δύναται νὰ συσκιᾶσῃ τὴν λαμπρότητα τῆς ἀκραιφνοῦς ἡμῶν ὑποταγῆς διὰ τῆς ἐκδόσεως βιβλίων ἀντιφρογούντων.

Ζή-

Ζήτω ὁ Παναγιώτατος ἡμῶν Δεσπότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριος Κύριος Γρηγόριος, ὁ φωταυγὴς τῶν Πνευματικῶν χαρισμάτων διανομεύς, καὶ κατ' ἀξίαν Ποιμενάρχης. Ζήτησαν οἱ Ἰψηλότατοι καὶ περικλεέστατοι Αὐθένται, οἳ τε νῦν πανευκλεῶς Ἡγεμονεύοντες, καὶ οἱ πρότερον πανενδύξως τῆς ἀρχῆς παυσάμενοι, ὧν οἱ μὲν παρόντες, αὐτουργοὶ γίνονται τῶν καλῶν· οἱ δὲ καὶ τὰς Θεοφρουρήτους αὐτῶν ἡγεμονίας σοφῶς διεξάγοντες, μεγίστην ἔχουσι πρόνοιαν τῆς πατρίδος, καὶ διὰ τῶν συνετῶν καὶ φιλοκάλων τῆς Αὐθεντείας αὐτῶν ὑπουργῶν συμπράττουσιν εἰς τὰ κοινωφελῆ. Ζήτω ὁ Ἐκλαμπρότατος καὶ Περίβλεπτος Ἡγεμονικὸς γόνος καὶ Μέγας τῆς Κραταιᾶς Βασιλείας Διερμηνεὺς Κύριος Κύριος Ἰωάννης Καλλιμάχης, ὁ δι' ἀμοιβὴν τῆς παγγενοῦς αὐτοῦ ἀρετῆς καὶ πίστεως ἀξιωθείς τοῦ ἀξιώματος, καὶ ἐπαξίως τοῦ ἀξιώματος ἀναδειχθεὶς κοινωφελέστατος καὶ φιλογενέστατος. Ζήτησαν σὺν αὐτοῖς καὶ πάντες οἱ Ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς τοῦ Γένους ἐξάρχοντες, οἱ λαμπρότατοι καὶ χαριτόβρυτοι τῆς Ἐκκλησίας ἀσέρες, καὶ οἱ λοιποὶ

παν-



πανένδοξοι τῆς τοῦ Γένους δόξης προασπισταὶ καὶ συνίσορες. Ἄπαντες ἀναλαμβάνοντες πληρέστατον τὸν ζῆλον τῶν καλῶν συγκροτοῦσι τὴν εὐτυχῆ ταύτην ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται κοινὴ πρόνοια καὶ μελέτη ἀνεπίστροφος τῶν κοινῶν καλῶν· καὶ Κιβώτια τῶν εἰς τοὺς πτωχοὺς ἐλεῶν κατ' ἔρανον τῶν φιλογενῶν συγκροτοῦνται· καὶ Νοσοκομεῖα ἀνεγείρονται· καὶ τὰ Κοινὰ διαπρέπουσι· καὶ αἱ Μοῦσαι σοβοῦσι πανταχοῦ, καὶ αἱ Χάριτες περιχορεύουσιν.

Οὗτοι πάντες οὐχὶ παντοῖον, ἀλλ' ἐν μόνον ἀγαθὸν εὐτύχημα ἐνασμενιζόμενοι, καὶ ἐπιποθοῦντες τὴν τοῦ Γένους εὐκλειαν, καὶ ἀγαθὴν πρόοδον, κατιδόντες, ὅτι ἡ ῥηθεῖσα Τυπογραφία δις ἤδη ἐγχειρισθεῖσα ἀνθρώποις ἰδιώταις, ἐσφάλη· καὶ μὴ εὐροῦσα τὴν ἀνήκουσαν καὶ δυνατὴν καλλιέργειαν, πέπτωκε, βουλὴν ἀγαθὴν ἐβουλεύσαντο, ὥστε νὰ τὴν ἀνεγείρωσι, καὶ νὰ τὴν ἀποκαταστήσωσιν ἀσφαλέστερον. Καὶ δὴ συνελθόντες πολλάκις, καὶ συνδιασκεψάμενοι, καὶ ἐξευρόντες συνετῶς, ὅσα εἶναι συντελεστικά καὶ συντηρητικὰ ταύτης, συνέϊπον ἅπαντες, καὶ συνεψήφισαντο νὰ τὴν ἀπαλλάξωσιν ἀπὸ τῆς ἰδιωτικῆς καὶ ἀδρα-

δρανοῦς ἐπισασίας, καὶ νὰ τὴν ἀξιώσωσι τῆς
 κοινῆς τοῦ Γένους προσασίας καὶ ἀντιλήψεως.
 Καὶ προσηλώσαντες αὐτὴν, καὶ ἀδιαχωρίσως
 συνενώσαντες τῷ Κοινῷ τῆς τοῦ Χριστοῦ Με-
 γάλῃς Ἐκκλησίας συστήματι, καὶ τὴν ἀναγ-
 καίαν δαπάνην ἐπὶ παντὶ ὄργανῳ Τυπογρα-
 φικῆς ἐργασίας δαψιλῶς ἐναποταμιεύσαντες
 εἰς αὐτὴν, ἐπεβεβαίωσαν ἐγγράφως τὰ κατ'
 αὐτὴν, καὶ ταῖς ἰδίαις αὐτῶν ὑπογραφαῖς ἐ-
 πεσφράγισαν· ἵνα γένηται ἔνδειξις καὶ τῆς
 κοινῆς ἀπάντων συμφωνίας, καὶ τοῦ πρὸς τὰ
 κοινὰ καλὰ ἀκαπηλεύτου αὐτῶν ζήλου.

Ταῦτα δὲ συνειπόντες θεοφιλῶς περὶ Τυπο-
 γραφίας, καὶ ἐπιθέντες αὐτῇ εὐκλεῶς τὸ πο-
 θεινότατον ὄνομα, Κοινὴ τοῦ Γένους Τυπο-
 γραφία, προσεκαλέσαντο καὶ ἡμᾶς, τέσσαρας
 μὲν τῶν ἐγκριτοτέρων Ἀρχιερέων, δύο δὲ τῶν
 Ἀρχόντων, καὶ δύο τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Κοι-
 νοῦ· καὶ ἐνεπισεύθησαν ἡμῖν τὴν ἐφορίαν αὐ-
 τῆς καὶ ἄοκνον καλλιέργειαν. Ὑπαγορεύσαν-
 τες δὲ τὰ εἰκότα, καὶ ἀπαγορεύσαντες τὰ ἀ-
 πάδοντα, ἐπεσφράγισαν τὰς εἰς ἡμᾶς ὑποθή-
 κας συνωδὰ τῇ βασιλικῇ θελήσει μὲ τὴν Εὐ-
 αγγελικὴν ταύτην ἐντολήν· „ Ἀπόδοτε τὰ

β

καί-



Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

Ἡμεῖς δέ, φίλτατοι ὁμογενεῖς, τὸ γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀναδέχθημεν μετὰ πάσης προθυμίας τὴν κοινὴν ταύτην τοῦ Γένους Τυπογραφίαν, ἐπὶ σκοπῷ κυριωτέρῳ τοῦ νὰ ἐξυπηρετήσωμεν ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὴν ὠφέλειαν τοῦ Γένους· καὶ νὰ ἐπισπάσωμεν εἰς τὸ κέντρον τῆς φίλης πατρίδος τὴν προσοχὴν καὶ φιλοκαλίαν τῶν ἀπανταχοῦ πεπαιδευμένων αὐτῆς υἱῶν, διὰ νὰ ἀνατέλλωσιν οἱ λαμπροὶ αὐτῶν πόνοι ἐκεῖθεν, ὅθεν εἶδον καὶ αὐτοὶ πρῶτον τὸν Ἥλιον ἀνατέλλοντα.

Διὰ νὰ γένηται δὲ τὸ ἔργον ἄξιον τῆς ἐπαγγελίας καὶ τῶν ἐλπίδων τοῦ Γένους, οὐκ ἐφεισάμεθα μήτε κόπων, μήτε ἰδρώτων, μήτε χρημάτων, μήτε παντοίας ἄλλης προσοχῆς καὶ φιλοπονίας, ὥστε νὰ εἰσαγάγωμεν ἐν αὐτῇ, ὅσα χρειώδη, ὅσα συντελεστικά, καὶ ὅσα εἶναι ἀναγκαίως ἀπαιτούμενα εἰς τὴν σύστασιν μιᾶς εὐκλεοῦς καὶ λαμπρᾶς Τυπογραφίας. Ἐντεῦθεν καὶ πιεσῆρια εὐθύτατα, καὶ ἀσφαλῆ, καὶ χαρακτῆρες λαμπρότατοι, καὶ χάρτης καθαρώτατος, ὁ μὲν μετακομισθεὶς ἤδη, ὁ δὲ ὅσον οὐπω μετακομισθησόμενος ἀπὸ τῶν ἐν Εὐρώπῃ

πη

πη περιφανεστάτων χαρτουργείων. Ἔτι δὲ καὶ
 σοιχειοδέται δεξιοὶ, καὶ πιεσῆρες ἐπιτήδαιοι,
 καὶ ἐπιθεωρηταὶ εὐμαθεῖς καὶ ἐχέγγυοι, καὶ
 ἐπὶ πᾶσι τούτοις καὶ οἱ τοῦ Γένους ὀφθαλμοὶ
 ἐπαγρυπνοῦντες καὶ μὴ νυσάζοντες.

Συνέση λοιπόν, (τὸ ἐπιφωνοῦμεν πάλιν μὲ
 χαρὰν) συνέση πρότερον ἢ κοινὴ τοῦ Γένους
 Τυπογραφία δι' ἱερᾶς Βασιλικῆς συγκαταθέ-
 σεως· συντηρεῖται νῦν διὰ κοινῆς συμφωνίας
 τῶν πρωτίτων τοῦ γένους· καὶ καλλιεργεῖται
 διὰ τῆς ἀόκνου ἡμῶν ἐπιμελείας, ἔργον πρῶ-
 τισον καὶ ἀναγκαιότατον ἀμέσως ἀναλαβοῦ-
 σα τὴν ἔκδοσιν τοῦ δευτέρου Τόμου τῆς Κι-
 βωτοῦ εἰς χάρτην καθαρῶτατον, καὶ εἰς τύ-
 πον λαμπρότατον καὶ πολλῶ τοῦ πρώτου δια-
 φέροντα. Τί μένει λοιπόν; τί ἀπαιτεῖται
 πλέον; οὐδὲν ἄλλο βέβαια, εἰ μὴ ὁ ζῆλος τῶν
 φίλων καὶ φιλοσόφων τῆς φίλης πατρίδος υἱῶν·
 (ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξήρτηται τὸ κλέος καὶ ἡ
 δόξα τῆς) ἐκείνων τῶν υἱῶν, οἱ ὁποῖοι προ-
 κισθέντες μὲ τὸν πλοῦτον τῶν φυσικῶν χαρι-
 σμάτων, τὰ ὅποια διαχέει δαψιλῶς ἢ φιλό-
 τεκνος καὶ θαυμασία Ἑλλάς εἰς τὸν κόλπον
 τῶν τέχνων τῆς, ἠξιώθησαν γὰ γένωνται, οἱ
 μέν

μέν νυμφίοι τῶν Μουσῶν · οἱ δὲ μνηστῆρες ,
οἱ δὲ ἐρασταί . Τούτους ὡς φιλογενεῖς φιλογε-
νῶς προσκαλούμεθα , οὐχὶ διὰ νὰ μαιεύσω-
μεν ἡμεῖς τὰ τούτων ἔκγονα κατὰ τὸν μαι-
ευτικὸν Σωκράτη , ἀλλ' ἀφ' οὗ τὰ μαιεύσωσι
διὰ τῆς ἀτενοῦς φιλοπονίας οἱ γνήσιοι αὐτῶν
πατέρες , ἀφ' οὗ πανηγυρίσωσιν εὐκλεῶς τὰ
ἀμφοδρόμια αὐτῶν , καὶ ἐπιθήσωσιν ἐκάστῳ
τὸ κλεινὸν ὄνομα , νὰ τὰ ἐπαναπαύσωσιν εἰς
τὸ κοιτεῖον τῆς παρ' ἡμῖν τοῦ Γένους Τυπο-
γραφίας · ἐνταῦθα δὲ γενόμενα ἡμεῖς ἀποδε-
ξόμεθα αὐτὰ φιλοφρόνως , καὶ ἀπαμφιάσαν-
τες τὴν βρεφικὴν ἀμπεχόνην , καὶ διὰ τοῦ
τύπου

„δόντες θοιμάτιον καθαρὸν καὶ καινὰ πέδιλα,
θέλομεν ὀδηγήσει αὐτὰ πανταχοῦ γῆς Ἑλλη-
νικῆς , διὰ νὰ κάμωσι τὴν εὐδαίμονα περιή-
γησιν , καταστέφοντα καὶ περικοσμοῦντα τὰ
μνημεῖα τῶν προπατόρων . Ἐκαστος δὲ τῶν
Ἑλλήνων κατανοήσας αὐτὰ οὐχὶ μόνον ἀπὸ
τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ σχήματος καὶ τῆς
φωνῆς , ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐσθῆτος ,
ὅτι εἶναι περικλεῆ τῆς περικλεοῦς Ἑλλάδος
γεννήματα , θέλει προσθήσῃ τῇ χαρᾷ του
χα-

χαράν, καὶ θέλει βοήσῃ μετ' ἀγαλλιάσεως
 „ ὦ πάτρα πάτρα σὺ κυδιάνειρα πατρίς.
 Καὶ ταῦτα μὲν ἐπιφωνοῦμεν πρὸς τοὺς λαμ-
 προὺς τῶν Μουσῶν νυμφίους· τὰ δ' αὐτὰ λέ-
 γομεν καὶ πρὸς τοὺς περιφανεῖς μνηστῆρας,
 ὅσοι μήπω κατακοιμηθέντες παρὰ

— Μούσαις Ἑλικωνιάδεσσι,
 περίπολοῦσιν ἔτι καὶ περισρέφονται, καὶ
 „ Παρνησσοῦ νιφόεντος ὑπὸ πτυχία ξυνίασσι,
 καὶ τῶν ὁποίων ἕκαστος μήπω

„ Δαφνηφαγῶν φοίβαζεν ἐκ λαιμῶν ὄπα,
 ἀλλὰ — πῦρ ἔχων καὶ μυρρίνας

„ Προθυσόμενος ἔρικε ποιήσεως.
 πρὸς ἐκείνους δηλονότι, οἵτινες ἀποταμιεύον-
 τες τὰ ἴδια γεννήματα εἰς τὸν οἰκεῖον χρόνον,
 προγυμνάζουσιν ἑαυτοὺς μεταφράζοντες τὰ
 κομψότερα καὶ ἀναγκαιότερα συγγράμματα
 τῶν ἐν Εὐρώπῃ περιφανεσέρων Συγγραφέων,
 καὶ ὠφελοῦντες διὰ κοινῶν πόνων, ἕως οὐ νὰ
 ὠφελήσωσι καὶ διὰ τῶν ἰδίων.

Ἐπίσης δὲ προσκαλοῦμεθα καὶ τοὺς ἐνδόξους
 ἔρασας, οἵτινες προμνησευσάμενοι ἑαυτοῖς
 τὰς Χάριτας, ἐκωλύθησαν ἀπὸ τῆς μετὰ τῶν
 Μουσῶν συνοικίσεως· ἀλλ' οἶονεὶ ἀπαρεσιό-

με-



μενοι εἰς τὸ, ὅτι ἄγονοι λόγων αἱ Χάριτες, ἐξῶσι τῶν Μουσῶν ἔρωτα θεῖον, καὶ περιθάλλουσιν αὐτάς δι' ὑπερβολὴν φιλοκαλίας· καὶ παρατηροῦντες, ἐξευρίσκουσιν, εἴπου τι τῶν Μουσῶν γέννημα παρέρριπται ἀτημέλητον· καὶ εὐρόντες, ἀναλαμβάνουσιν αὐτὸ, καὶ υἱοθετοῦσιν ἑαυτοῖς, καὶ περικοσμοῦντες διὰ τοῦ τύπου, δημοσιεύουσι λαμπρῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, σωτῆρες λόγων καὶ σοφίας ἐπαξίως ἀποκαλούμενοι. Τοιοῦτοι εἶναι οἱ περίβλεπτοι Ζωσιμάδαι, οἱ Καπλάναι, καὶ οἱ Βαρβάκαι, οἱ φιλογενέστατοι καὶ κοινωφελέστατοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος κοσμήτορες. Τοιοῦτοι εἶναι, καὶ ὅσοι ἄλλοι ἢ ἐμιμήθησαν, ἢ θέλουσι μιμηθῆ τοὺς θαυμασίους τούτους ἄνδρας, συνδρομηταὶ τῆς εἰς τύπους ἐκδόσεως διαφόρων Συγγραμμάτων γινόμενοι, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς σωτῆρας λόγων ἀποκαλοῦντες, δὲν ἀμαρτάνομεν.

Τούτους ἅπαντας, ὅσοι Συγγραφεῖς, ὅσοι μεταφρασταί, ὅσοι συνδρομηταὶ καὶ σωτῆρες λόγων εἰσιν, ἡμεῖς προσκαλοῦμεν εἰς τὴν κοινὴν ταύτην τοῦ Γένους Τυπογραφίαν, προπληροφοροῦντες αὐτοὺς, ὅτι ὁ τύπος ἔσται λαμπρότερος

ρος καὶ ὀρθότερος, ἢ δαπάνη ἢ αὐτὴ, τὸ δὲ κλέος ἀθάνατον. Ἡ Ἑλλάς ἢ φίλη καὶ φιλότεκνος Πατρίς χαίρει καὶ ἐναμβρύνεται, ὅταν βλέπη ἐν τοῖς ἐκδιδομένοις βιβλίοις τὰς γλυκείας ταύτας ἐπιγραφάς, Εὐγένιος Βούλγαρις, Νικηφόρος Θεοτόκης, Ἄνθιμος Γαζής, Νεόφυτος Δούκας, Γρηγόριος Κωνσταντᾶς, Στέφανος Κομμνητᾶς, Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος, Διαμαντῆς Κοραῆς, Κωνστατῖνος Κούμας, Ἀναστάσιος Γεωργιάδης, Ζωσιμάδαι, Καπλάναι, Βαρβάκαι, καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνόματα ὅλως Ἑλληνικά, καὶ Ἑλληνικὸν ζῆλον πνέοντα. Ὅταν ὅμως κατίδῃ ἐν τῇ αὐτῇ σελίδι καὶ τὰς ἐξῆς ὑπογραφάς, ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας, ἐν Παρισίοις, ἐν Λειψία, ἐν Βενετία, καὶ ἄλλας, εἰονεὶ αἰσχυνομένη, ἀποναρχᾶ, καὶ κατασέλλει τὸ φρόνημα, ἐποδυρομένη τὴν ἀτέλειαν. Φίλοι τῆς φίλης πατρίδος υἱοὶ, παραμυθήσατε ταύτην τὴν λύπην τῆς κοινῆς ἡμῶν μητρὸς· ἀφέλετε τὸ ὄνειδος τῆς· καλύψατε τὴν ἐπὶ τούτῳ αἰσχύνην τῆς. Ὡ πόσον θέλει χαρῆ! πόσον θέλει κροτήσῃ τὰς χεῖρας, ὅταν καθορῶσα ἐν ταῖς ἐκδόσεσι γεγραμμένα τὰ γλυκύτατα ὀνόματα τῶν υἱῶν, ἤθελε συγ-
κα-

κατίδῃ καὶ ἑαυτὴν συγκαταγεγραμμένην μετὴν ὑπογραφὴν ταύτην, ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τοῦ Γένους Τυπογραφείῳ.

οἱ τῆς τοῦ Γένους Τυπογραφίας Ἔφοροι.

Τοιαύτη εἶναι, φίλτατοι ὁμογενεῖς, ἡ πραΐρεσις τῶν προϋχόντων τοῦ ἡμετέρου Γένους. Τοιοῦτος εἶναι ὁ περὶ τὰ καλὰ ζῆλός των καὶ κατασιγάσθωσαν, ὅσοι δι' ἀπειροκαλίαν καὶ γνώμησμοχθηρίαν τολμῶσι νὰ καθάπτωνται τῶν Ἐκκλησιαστικῶς καὶ πολιτικῶς τοῦ Γένους προΐσαμένων. Παρῆλθεν ἡ ἐποχὴ τῆς βαρβαρότητος, καὶ ἀφιλοκαλίας. Ἡ παρούσα ἐποχὴ τῶν Ἑλλήνων ἀμιλλᾶται μετὴν προγονικὴν λαμπρότητα· ἐκάστη τάξις ἀνθρώπων προθυμοποιεῖται νὰ συνεισφέρει, ὅ,τι δύναται εἰς τὴν τοῦ Γένους εὐκλειαν. Ὁ Ἱερός κληρὸς πνέει ζῆλον φιλογενείας καὶ φιλομαθείας· ἡ Πανευγενὴς χορεία οὐδὲν ἧττον φιλοτιμουμένη, καταθύει τὰ ἴδια ὑπὲρ τῶν κοινῶν καλῶν· οἱ ἔμποροι, οἱ τεχνῖται καὶ πᾶσα ἄλλη τάξις ἀνθρώπων γίνονται μιμηταὶ τῶν εἰρημένων, καὶ πρόθυμοι εἰς τὴν ἐκτέ-

τέ-

τέλεσιν τῆς ἐκείνων ὁδηγίας *

Ἄπαντες ἐχθροὶ τῆς ἀμαθείας ἄσπονδοι, συντελοῦσι καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ εἰς τὴν σύστασιν καὶ πρόοδον τῶν ἑκαστοῦ σχολείων, καὶ ἐπιθυμοῦσι γὰρ εἶδωσι τὴν φιλοσοφίαν ἐπιχωριάζουσαν, καὶ λαλοῦσαν οὐχὶ μὲ γλῶσσαν ἔκφυλον, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐνδεχομένην γλυκύτητα τῆς προγονικῆς εὐφραδείας. Φιλάνθρωποι κατ' ὑπερβολὴν προνοοῦνται τῶν πολυειδῶς ἀσθενούντων καὶ ἐπαύξουσι, καὶ ἐπισκευάζουσι τὰ ἑκαστοῦ νοσοκομεῖα, καὶ ἐπιμελοῦνται γὰρ εἰσαγάγωσιν ἐν αὐτοῖς πᾶσαν περίθαλψιν καὶ παρηγορίαν τῶν νοσούντων. Εὐσπλαγχνοὶ καὶ συμπαθεῖς ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν, συνεστήσαντο κοινὸν καταφύγιον τῶν ἐνταῦθα πτωχῶν, καὶ τῶν ἄλλοθεν ποθεν ἐρχομένων· καὶ κοινῇ γνώμῃ καὶ συμφωνίᾳ Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Ἡγεμόνων, Ἀρχόντων, Ἐπιτρόπων τοῦ Κοινοῦ, καὶ τῶν λοιπῶν συστημάτων διώρισαν ἰδιαίτερον Κιβώτιον ἐλέους, (*) εἰς ὃ καταβαλόντες ἕκαστος κατὰ τὴν ἰδίαν

δύν-

(*) Τὸ Ῥηθὲν Κιβώτιον συνέστη πρὸ ἐνὸς ἤδη χρόνου συντόνῳ προσασίᾳ τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν Δεσπότη, τῶν Ἐψη-
λο-

δύναμιν δαψιλῆ συνεισφοράν, ἐπέστησαν εἰς
αὐτὸ ἐπιτρόπους ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ συστήματος,
ἄνδ-

λοτάτων Αὐθεντῶν, καὶ τοῦ Ἐκλαμπροτάτου καὶ Περιβλέπτου
Ἡγεμονίδου καὶ Μεγάλου Διερμηνέως. Ἐναπετέθη δὲ εἰς ἐν-
τῶν ἐντὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως λιθοκτίστων Οἰκητηρίων, καὶ
ἐγένετο ἰκανὴ συνεισφορὰ τῶν τε Ἐκκλησιαστικῶν καὶ πολιτι-
κῶν, καὶ λοιπῶν συστημάτων, τόσον τῶν ἐνταῦθα, ὅσον καὶ τῶν
πολλαχοῦ ὁμογενῶν. Ἐφοροὶ δὲ καὶ γενικοὶ προσάται αὐτοῦ εἶ-
ναι ἡ Παναγιότης του, καὶ ἡ Ἐκλαμπρότης του· ὑφ' ὧν ἐκλεχ-
θέντες ἀπὸ τῶν διαφόρων ταγμάτων ἄνδρες ὑποληπτικοὶ καὶ
φιλόκαλοι, διωρίσθησαν Ἐπίτροποι αὐτοῦ· ἐκ μὲν τῶν Ἀρχιε-
ρέων ὁ Πανιερώτατος ἅγιος Κυζίκου κύριος Κωνσάντιος· ἐκ
δὲ τῶν πολιτικῶν ὁ εὐγενέστατος ἄρχων μέγας Ποσειδωνικός κύ-
ριος Γρηγόριος Μάνος, ἐκ δὲ τῶν ἐμπόρων καὶ ἄλλων συστη-
μάτων οἱ τιμιώτατοι κύριοι Χατζῆ Χάνας Φάχρης· Χατζῆ
Ἀνέσης· Χατζῆ Παναγός· Μισέρ Θεοδόσιος· Χρισόδουλος
Μαυρουδής· Χοντζᾶ Λαμπίκης· Εὐσράτιος Σεβασόπουλος·
Μανουήλ Δανέζης· Γεώργιος Σαματᾶς· Δημήτριος Σχηναῆς·
καὶ Παλάσης Ἀσημάκης, καὶ ἔκ τούτων οἱ κύριοι Εὐσράτιος
Σεβασόπουλος, καὶ Γεώργιος Σαματᾶς εἶναι κλειδοῦχοι τοῦ
Κιβωτίου. Εἰς αὐτοὺς ἐνεχειρίσθη πᾶσα ἡ καταβληθεῖσα ποσό-
της, καὶ ἐγχειρίζεται σχεδὸν καθ' ἡμέραν ἡ γινομένη τῶν φιλο-
γενῶν συνδρομή. Αὐτοὶ δὲ παραλαμβάνουσι τὰ συναγόμενα
χρήματα, καὶ τὰ τοκίζουσι εἰς μέρη ἀσφαλῆ· καὶ ἐλθούσης τῆς
διορίας συναγοῦσι τοὺς τόκους, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ κανονικὰ
εἰσδήματα, καὶ τὰ ἐναποταμιεύουσι εἰς τὸ Κιβώτιον. Καὶ
πρὸ τῶν ἐξῆς ἑορτῶν, δηλαδὴ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν τοῦ Πάσχα,
τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ τῆς Παναγίας γίνεται ἀκριβῆς ἐξε-
τάσις ὅλων τῶν χρεῖαν ἔχόντων, καὶ καταγράφονται τὰ ὀνόματά-
των, καὶ περιστατικώτερον ἢ ἀνάγκη ἑκάστου. Αἱ τοιαῦται κα-
ταγραφαὶ ἐμφανίζονται εἰς τοὺς Ἐφόρους, καὶ ἐπιβεβαιοῦνται
παρ'

ἄνδρας τιμίους, καὶ εὐσυνειδήτους, οἵτινες οἰκονομοῦντες τὴν καταβληθεῖσαν ποσότητα καὶ παραλαμβάνοντες τὴν ἀπανταχόθεν κατευθυνομένην τῶν φιλογενῶν καὶ φιλοπτώχων συνδρομὴν, ἐπαγρυπνοῦσι, καὶ βοηθοῦσι προθύμως εἰς τοὺς χρεῖαν ἔχοντας, καὶ ποικίλαις περιστάσεσι πιεζομένους. Τοιαύτη εἶναι ἡ παροῦσα κατάστασις τῶν Γραικῶν· τοιαῦτα εἶναι τὰ φρονήματα τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Πολιτικῶν προσατῶν τοῦ Γένους, φρονήματα ἄξια ἐπαίνων, καὶ παραίτια χαρᾶς, καὶ οὐχὶ κλαυθμῶν καὶ μομφῆς, ὡς ὑποτιθέασιν ἀκρίτως τινὲς τῶν ἐν Εὐρώπῃ καθ' ἡμετέραν ἀτυχίαν ὁμογενῶν.

Ὁ τῆς Τυπογραφίας θεωρὸς Ἰλαρίων Κορής.

παρ' αὐτῶν, ἔπειτα δίδονται εἰς τοὺς Ἐπιτρόπους, οἵτινες συνηλθόντες, διανέμουσι τὰ ἐλέη κατὰ τὰς γενομένας καταγραφάς. Ἄν δὲ μεταξὺ τοῦ χρόνου συμβῇ ἄλλη ἀνάγκη, ἢ παρθενῶν ἀναγκαζομένων ὑπὸ πενίας νὰ παρεκτραπῶσιν, ἢ ἄλλων τινῶν ὑπ' ἄλλων περιστάσεων κινδυνευόντων, ἀναγγέλλονται ταῦτα τοῖς Ἐφόροις, καὶ γενομένης τῆς ἀναγκαίας ἐξετάσεως προμηθεύονται τὰ ἀναγκαῖα, καὶ ἀπαλλάττονται οἱ πάσχοντες. Εἶναι μεγίστη ἐλπίς ὅτι διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν ἀπανταχοῦ φιλογενῶν θέλει αὐξήσῃ ἡ πρόσοδος τοῦ Κισωτίου, ὥς καὶ ἡ ἀπὸ τούτου παραμυθία τῶν ὁμογενῶν νὰ γίνηται δαψιλεστέρα καὶ χρησιμωτέρα.



ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ



007000031644



ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

